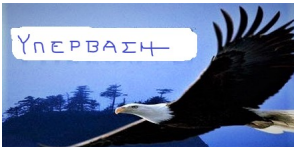

ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑ... Η ΣΥΝΘΕΣΗ ΜΕ ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΗΘΕΙ

Του Γιώργου Νούτσου

Τις πομφόλυγες τις γνωρίζετε ! Αυτές τις φούσκες στο δέρμα γεμάτες υγρό που κάποια στιγμή σπάνε..και μάλιστα πολλές φορές επώδυνα. Υπάρχουν λοιπόν και οι άλλες πομφόλυγες... της πολιτικής... που διαχρονικά ενδημούν και είναι απλά θέμα χρόνου πότε θα σκάσουν, λούζοντας με το περιεχόμενό τους όλους εκείνους, που με τον τρόπο τους τις υπηρετούν...!

Φημιζομαι για πολυλογάς στον γραπτό μου λόγο. Κι ίσως να είμαι. Θεωρώ όμως πως είμαι αρκούντως σαφής, με στόχευση απόλυτα συγκεκριμένη και κυρίως στον λόγο μου αποφεύγω τις βαρύγδουπες λέξεις και εκφράσεις, για να αποδώσω αυτό το οποίο επιθυμώ...

Μου λένε παρά ταύτα, πως ίσως κουράζω και το αποδέχομαι.

Αναρωτιέμαι όμως, αν καταλαβαίνουν τι πράττουν εκείνοι, που χωρίς συστολή και με μια εγωπάθεια πρωτόγνωρη σε ένταση, καταθέτουν εκθέσεις ιδεών που σίγουρα παρουσιάζουν ενδιαφέρον, δεν θα τις χαρακτήριζα όμως ούτε μοναδικές, ούτε πρωτόγνωρες, ούτε πολύ περισσότερο πρωτοπόρες... κι ας είναι διανθισμένες με λεκτικές περικοκλάδες και υπερβολές, που δείχνουν περίτρανα, πως όσοι τις μετέρχονται, μάλλον αδυνατούν να αντιληφθούν το χώρο, τον χρόνο και την συγκυρία κάτω από τα οποία θα καλούνταν να λειτουργήσουν οφέποτε ο "μύθος" τους αποκτούσε με εντολή των πολιτών, τη δυνατότητα να λάβει σάρκα και οστά.

Ένας λόγος πλούσιος αναμφισβήτητα και υπό άλλες προϋποθέσεις, χρήσιμος. Ξύλινος όμως, ξεκάθαρα παλαιοκομματικός μέσα από την πληθωρικότητα και την υπερβολή του – τόσο σαν εκφορά, όσο και σαν αντίληψη - που δείχνει να απευθύνεται σε πολίτες χωρίς κρίση και μνήμη, έτοιμους να καταπιούν τα πάντα... Δυστυχώς, ένας λόγος, χωρίς καμία σύνεση και συστολή, ως ένδειξη αν μη τι άλλο σεβασμού, σ ένα ακροατήριο εξαιρετικά ταλαιπωρημένο και πληγωμένο από την κρίση, που εδώ και μια δεκαετία για τα καλά κρατεί....

Ναι στην σύνθεση λοιπόν... με σεβασμό όμως των θέσεων, των αποφάσεων, της προσωπικότητας, της δουλειάς κι όλων των άλλων, που εδώ και πολύ καιρό, έχουν

καταθέσει με σαφή, απόλυτο και δεσμευτικό τρόπο το ενδιαφέρον τους να υπηρετήσουν τον τόπο μας...

Ναι στην σύνθεση... όταν ο λόγος εισφέρεται στο δημόσιο διάλογο για να αποτελέσει σημείο προβληματισμού και έμπρακτης συνένωσης δυνάμεων για το καλό του τόπου...

Ναι στην σύνθεση... όταν αυτή υπηρετείται με σύνεση και ταπεινότητα, χωρίς αναίτιες προκλήσεις, προσβολές και απομειώσεις έργου, χαρακτήρων και συνειδήσεων...

Προσωπική μου δέσμευση είναι, πως αυτή τη σύνθεση θα την υπηρετήσω. Αντλώντας ιδέες από τις ιδέες που κατατίθενται στο δημόσιο διάλογο. Προσθέτοντας τις δικές μου. Καταθέτοντας τες για επεξεργασία, μαζί με τις ιδέες των άλλων συνυποψηφίων συναδέλφων, στην δημιουργική Δημοτική μας ομάδα. Καλώντας ευθαρσώς τους εμπνευστές τους, να μας στηρίξουν στον αγώνα, που εδώ και πολλούς μήνες, ξεκάθαρα, επικοινωνήσαμε στους συμπολίτες μας.

Προσωπική μου θέση είναι - και ευθαρσώς την εκφράζω – πως όλοι αυτοί, με τις ιδέες τους, με σώμα και ψυχή, οφείλουν να μας συντρέξουν στον αγώνα μας, θεωρώντας, πως μόνο έτσι, μπορεί η σύνθεση να μεταλλαχθεί από σύνθημα και γράμμα κενό σε απτή πραγματικότητα... Είναι αυτό, που οι πολίτες διακαώς επιθυμούν και μόνο τότε θα τους το αναγνωρίσουν, με τρόπο που καμιά αμφισβήτηση δεν θα επιδέχεται.

Εγώ, σαν απλός στρατιώτης τη φορά αυτή, στρατεύτηκα σ αυτό τον αγώνα και πιστέψτε με νιώθω συνειδησιακά ελεύθερος και πραγματικά τον απολαμβάνω. Θεωρώ όμως, πως είναι η στιγμή... και άλλοι που κάποτε τιμήθηκαν από τους πολίτες και υπηρέτησαν τον τόπο αυτό, να κάνουν το ίδιο. Δεν είναι ντροπή. Υπέρβαση είναι

Στα σοβαρά πια...

Τώρα, είναι η ώρα των μεγάλων αποφάσεων.

Τώρα είναι η ώρα, η σύνθεση, με υπέρβαση να υπηρετηθεί.